

at dette beløb nedtrappes til 75 og 50 pct. i henholdsvis 1984 og 1985.

I stk. 5 fastsættes, at hvis en ejendom som følge af ændring i anvendelsen overgår til eller ophører med at skulle svare grundskyld efter bestemmelserne i stk. 3 og 4, sker dette med udgangen af det kvartal, hvori ændringen efter vurderingsrådets bestemmelse anses at have fundet sted. Reglen svarer til reglerne i gældende lovs § 7, stk. 5, og § 23 A, stk. 5, hvorefter ændringer i ejendomsbeskatningen som følge af ændring i anvendelsen også får virkning med udgangen af det kvartal, hvori ændringen er sket.

Ansættelserne ved de almindelige vurderinger og årsreguleringer pr. 1. april vil normalt først få skattemæssig virkning 1. januar i det følgende kalenderår, dvs. 9 måneder efter vurderingens foretagelse. Da ændring i anvendelsen vil kunne ske til enhver tid uden for de almindelige vurderinger og årsreguleringer, er det fundet rigtigst at lade ændringen få virkning med udgangen af det kvartal, hvori ændringen er sket.

Til nr. 2.

I primærkommunerne fastsættes grundskyldpromillen af kommunalbestyrelsen i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget. Denne fastsættelse er af formel karakter, for så vidt som grundskyldpromillen ifølge lovens § 2, stk. 1, skal angive forholdet mellem på den ene side det beløb, der – tillige ifølge det vedtagne årsbudget – skal udskrives som kommunal grundskyld, og på den anden side summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse. Grundskylden udskrives således efter de gældende regler med samme promille af alle ejendomme i kommunen.

I forbindelse med den gradvise afskaffelse af beskatningen af erhvervsjendomme har man valgt at fastholde reglen om, at grundskylden udskrives med én og samme promille af alle ejendomme i kommunen. Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 1, har man i stedet valgt gradvis at nedsætte ejendomsbeskatningsgrundlaget for erhvervsjendomme. Kommunalbestyrelsen skal således ikke i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet fastsætte to forskellige grundskyldpromiller for henholdsvis erhvervsjendomme og andre ejendomme på grundlag af summen af de fulde, afgiftspligtige grundværdier, men derimod fastsætte én fælles grundskyldpromille på et delvis ændret grundlag. Ved udtrykket »summen af de afgiftspligtige grundværdier«, jfr. lovens § 2, stk. 1, forstås såle-

des for skatteårene 1984–86 summen af på den ene side henholdsvis 75, 50 og 25 pct. af erhvervsjendommens grundværdier efter fradrag for forbedringer og på den anden side de fulde grundværdier efter fradrag for forbedringer af de øvrige ejendomme i kommunen. Fra og med skatteåret 1987 er »summen af de afgiftspligtige grundværdier« ifølge lovforslaget alene udtryk for summen af de fulde grundværdier efter fradrag for forbedringer af den sidstnævnte gruppe af ejendomme, idet erhvervsjendommene da ikke længere er »afgiftspligtige ejendomme«, jfr. lovens § 1, stk. 2, sammenholdt med den foreslåede nye bestemmelse i § 1, stk. 3.

Ovennævnte forståelse af udtrykket »(summen af) de afgiftspligtige grundværdier« må lægges til grund ikke alene ved fastsættelsen af grundskyldpromillen i medfør af lovens § 2, stk. 1, men tillige hvor lovgivningen i øvrigt anvender dette eller lignende udtryk, jfr. f.eks. § 2 i lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner og § 2 i lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

Særligt i relation til amtskommunerne vil den gradvise afskaffelse af udskrivningen af grundskyld på erhvervsjendomme i hvert fald i årene 1984 og 1985 være ensbetydende med tilsvarende provenutab, idet amtskommunernes grundskyldpromiller i begge disse år er fikseret, jfr. lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteårene 1982–85.

Til nr. 3.

Med denne bestemmelse ophæves gældende lovs § 2, stk. 2, hvorved den såkaldte 10-promille-regel bortfalder.

I den gældende § 2, stk. 2, 1. pkt., er det som hovedregel bestemt, at grundskyldpromillen mindst skal udgøre 10 i en primærkommune, såfremt mindst én skatteyder to år før det pågældende skatteår har ramt det såkaldte skatteleft og dermed har opnået ret til nedsættelse af indkomstskatten til staten i medfør af udskrivningslovens § 3, stk. 4, 1. pkt.

Dog bestemmer lovens § 2, stk. 2, 2. pkt., at pligten hertil bortfalder, hvis kommunens udskrivningsprocent for det pågældende skatteår er fastsat til en sådan størrelse, at ingen skatteyder længere kan ramme skatteleftet.

Denne såkaldte 10-promilleregulering blev indført i den kommunale ejendomsskattelov ved lov nr. 327 af 18. juni 1969 med virkning fra og med skatteåret 1970–71. Baggrunden for ændringen var, at man fandt det mindre rimeligt, at en kommune kan holde sin grundskyldpromille på et meget lavt